

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1860

гр. София, 15.04.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в закрито заседание на 15.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Веселина Женаварова

като разгледа дело номер **887** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.40 , ал.1 ЗДОИ.

Образувано е по жалба от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, представлявано от председателя Ю. Ч., срещу мълчалив отказ на директор на дирекция „Правно-нормативна дейност” на Министерство на вътрешните работи по т.2 от заявление за достъп до обществена информация с вх.№М-17437/04.12.2013г. на МВР с искане да се предостави на сдружението информация: има ли в системата на МВР указания за реда на проверка на лицата на входовете на институции с или без наличието на металдетекторни рамки и скенери за багаж, които да са съгласувани с министъра на вътрешните работи; като се иска и в случай че съответния акт не е публикуван да се предостави фотокопие от него. Претендира се за направените по делото съдебни разноски.

В с.з. жалбоподателят Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, чрез председателя си Ю. Ч., поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - директор на дирекция „Правно-нормативна дейност” на Министерство на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юриск.У., изразява становище за недопустимост, съответно - неоснователност на жалбата. Претендира за юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със заповед №Із-1173/24.06.2013г. на министъра на Вътрешните работи, Р. Д. - директор на дирекция „Правно-нормативна дейност” на Министерство на вътрешните работи е определена да взема решения за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до искана обществена информация.

С т.2 от заявление за достъп до обществена информация с вх.№М-17437/04.12.2013г.

на МВР Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, представлявано от председателя си Ю. Ч., е поискало от министъра на вътрешните работи да му се предоставят данни: има ли в системата на МВР указания за реда на проверка на лицата на входовете на институции с или без наличието на металдетекторни рамки и скенери за багаж, които да са съгласувани с министъра на вътрешните работи; като се иска и в случай, че съответния акт не е публикуван, да се предостави фотокопие от него.

С писмо №I-69819/18.12.2013г. на директор на дирекция „Правно-нормативна дейност” на МВР, като е препратено съгласно чл.32 ЗДОИ и чл.5, ал.2 от Вътрешните правила за организация на работата в МВР по ЗДОИ заявлението по останалите точки на директора на ОДМВР-В., по т.2 е посочено, че ще се изготви отделно решение за предоставяне на исканата информация.

Не се спори по делото, че жалбата от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА срещу мълчалив отказ по т.2 от заявлението за достъп до обществена информация е подадена по пощата на 16.01.2014г.; като е получена в министерство на вътрешните работи на 20.01.2014г.

Междувременно с писмо рег.№I-5227/17.01.2014г. на директор на дирекция „Правно-нормативна дейност” на МВР, като е прието, че исканата по т.2 от заявлението информация представлява официална обществена информация по чл.12, ал.1 ЗДОИ, по отношение на която съгласно чл.12, ал.4 ЗДОИ съществува задължение да се посочи на заявителя само изданието, в което тази информация е обнародвана, броя и датата на издаване, е посочено, че исканата от жалбоподателя информация се съдържа в Закона за частната охранителна дейност /обн. ДВ, бр.15 от 24.02.2004г./, Закона за Министерство на вътрешните работи /обн. ДВ, бр.17 от 24.02.2006г./, Правилника за прилагане на Закона за Министерство на вътрешните работи /обн. ДВ, бр.47 от 09.06.2006г./ и Наредба №Iз-1027/11.05.2010г. за организацията и дейността на звената „Общинска полиция” в Република Б. /обн. ДВ, бр.42 от 04.06.2010г./.

След образуване на настоящото дело на 29.01.2014г., жалбоподателят твърди, че на 30.01.2014г. е получил писмото от 17.01.2014г. на директор на дирекция „Правно-нормативна дейност” на МВР, във връзка с което с искане вх.№ЗДОИ-37/14.02.2014г. е поискано на основание чл.22 ЗДОИ да бъде поправена и/или допълнена предоставената информация, като конкретно се посочи има или няма нормативен акт който конкретно да съдържа указания за реда на проверка на лицата на входовете на институции с или без наличието на металдетекторни рамки и скенери за багаж.

С писмо рег.№I-25713/11.03.2014г. на директор на дирекция „Правно-нормативна дейност” на МВР е посочено, че исканата в т.2 от заявлението информация се съдържа и в Инструкция рег.№Iз-633/25.03.2013г. за патрулно-постовата дейност, издадена от министерство на вътрешните работи /обн. ДВ, бр.34 от 09.04.2013г./.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:
По дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ "обществена информация" е всяка информация, свързана с общественния живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Искането на Сдружение за администриране на правосъдието и администрацията-СОПА е за достъп до официална обществена информация по смисъла на чл.10 ЗДОИ, като по дефиницията на този текст от закона, това е информацията, съдържаща в актовете на държавните органи и на органите на

местното самоуправление, при осъществяване на техните правомощия. Задължените да предоставят информация по закона субекти са посочени в чл.3, ал.1 и ал.2 ЗДОИ. Безспорно Министерство на вътрешните работи е сред тях.

Заявлението за достъп до обществена информация е постъпило в МВР на 04.12.2013г. Съгласно чл.28 ЗДОИ, заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране /ал.1/; като в срока по ал. 1 органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение /ал.2/. Т.е. заявлението от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА е следвало да бъде разгледано до 18.12.2013г. На последния ден от този срок, обаче, ответникът по жалбата е постановил писмо рег.№I-69819, в което е посочил, относно т.2 от заявлението, т.е. тази му част която не се препраща на директора на ОД на МВР-В., ще се изготви отделно решение за предоставяне на исканата информация. Това заявление съдът тълкува като продължаване на срока по чл.28 ЗДОИ на основание чл.30, ал.1 ЗДОИ с максималния срок от 10 дни. Така искането е следвало да се разгледа до 30 декември 2013г., предвид обстоятелството, че 28 декември е неработен ден. След като до тази дата компетентния съгласно чл.28, ал.2 ЗДОИ директор на дирекция „Правно-нормативна дейност” на МВР не се е произнесъл изрично с решение или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, е налице формиран мълчалив отказ; като от този момент е започнал да тече и едномесечният срок за оспорването му. Жалбата е подадена на 16.01.2014г., т.е. в срока по чл.149, ал.2 АПК за оспорване на мълчалив отказ.

В срока за обжалване на формирания мълчалив отказ, след подаване на жалбата срещу него, но преди получаването ѝ в МВР, административният орган е издал писмо рег.№I-5227/17.01.2014г., с което е изпълнил задължението си по чл.12, ал.4 ЗДОИ да да посочи изданието, в което исканата обществена официална информация е обнародвана, броя и датата на издаване. Така органът е издал акта, чието издаване мълчаливо е отказал; т.е. налице е хипотезата по чл.156 АПК – оттегляне на оспорения акт. По време на настоящото производство между страните по делото е развито и производство по допълване и уточняване на предоставената информация съгласно чл.22 ЗДОИ.

С оглед горното като намира, че са налице предпоставките по чл.156 АПК, тъй като до приключване на съдебното дирене, жалбоподателят е получил от ответника по жалбата исканата обществена информация, съдът счита, че на основание чл.159, т.3 АПК жалбата ще следва да бъде оставена без разглеждане, а образуваното въз основа на нея съдебно производство ще следва да бъде прекратено.

По направеното от жалбоподателя искане за присъждане на съдебни разноски по делото, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл.143, ал.2 АПК, подателят на жалбата има право на разноски по ал. 1 и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт. Ще следва да бъдат присъдени направените, поискани и доказани от жалбоподателя разноски за държавна такса -10лв., такса за банков превод-0,85ст, 1,30лв. за пощенски разходи, 57лв. транспортни разходи за явяване на председателя на жалбоподателя в съд.з. Относно претендираните разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 380лв. и направеното възражение от ответника по

жалбата за неговата прекомерност съдът взе предвид следното: Въпреки, че не се явява в съдебното заседание по делото, упълномощеният от жалбоподателя адвокат е изготвил жалбата срещу оспорения административен акт, с което е указано адвокатско съдействие по делото. За установяване на размера на дължимите разноски за адвокатско възнаграждение, настоящият състав съобрази нормата на чл.78, ал.5 ГПК във вр. с чл.144 АПК, която препраща към чл.36 от Закона за адвокатурата. Според чл.36 ЗА, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Според така направената препратка към Наредба №1/9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер, определен в чл.7, ал.1, т.4 - тъй като жалбата е за неопеняем интерес, е 150 лв., в редакцията ѝ към уговаряне и заплащане на адвокатското възнаграждение. Според § 2 от Допълнителната разпоредба на същата наредба, в същата редакция, в случаите на чл.78, ал.5 ГПК присъденото възнаграждение не може да бъде по-ниско от трикратния размер на възнагражденията, посочени в нея, а трикратният размер е 450 лв. Предвид изложеното настоящият състав намира, че за извършената правна защита и съдействие възнаграждение от 380 лв. съответства на нормативната уредба, уреждаща прилагането на тази материя. Т.е на основание чл.143, ал.2 АПК на жалбоподателят ще следва да бъдат присъдени направените от него съдебни разноски по делото в размер на 449,15лв.

Предвид изложеното, Административен съд София-град, II отделение, 31 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ протоколно определение от 17.03.2014г. по адм.д.№887/2014г. по описа на АССГ, с което е приключено съдебното дирене и е даден ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, представлявано от председателя Ю. Ч., срещу мълчалив отказ на директор на дирекция „Правно-нормативна дейност” на Министерство на вътрешните работи по т.2 от заявление за достъп до обществена информация с вх.№М-17437/04.12.2013г. на МВР.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№887/2014г. по описа на Административен съд-София град.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА, със седалище [населено място], с ЕИК по БУЛСТАТ:[ЕИК], представлявано от председателя Ю. Ч., съдебни разноски в размер на 449,15лв.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: